

բնակութիւն են հաստատուած Պրանսիական մայրաքաղաքի մէջ, — Փարէզը զտունուէ իսկապէս համաշխարհական քաղաք: Աշխարհաքաղաքացիութիւն (КОСМОПОЛИТИЗМЪ) — ահա, ինչպէս ըմբռնուած, ամենից աւելի իրական և երևելի յատկութիւնը ժամանակակից Փարիզի, չընայելով բոլոր նորա ազգային առանձնութիւնների վերայ: Ժամանակակից եւրոպայի համար Փարէզը իսկ և իսկ այնպիսի դեր է խաղում, ինչպիսի դեր խաղումէր Հռոմը Հռոմէականացեոց կայսրութեան համար և Աթէնքը այն ժամանակուայ քաղաքակրթուած աշխարհի համար: Այս է կենտրոնը մտաւորական և հոգեկան շահուց բոլոր եւրոպայի:

(Ե-ր-ն-է-լէ)

(Թ-բ-բ-) Զ. Տէր Զաքարեանց

Ա. Թ. Ա. Ն. Ա. Ս *).

Խարտեաչ չքնաղ Աթենաս,
 Է՞ր զիս խնամել ո՛չ անաս.
 Երբ տեսանես զիմ ջերմ իղձ,
 Պարապել քո իմաստից:
 Օրհնեսցի քո այբուբեն,
 Ար միշտ սփոփէ զիմ հոգին.
 Ա՛խ թէ չիցէ քո հանձար
 Ազնիւ կենացս միայն ճար՝
 Անշուշտ եղէց ես անբան,
 Եզն լծեալ ի գութան.
 Եւ արորեսցէ ծաղկեալ տիս,
 Յիմար փարթամն աշխարհիս:
 Աս ի՞նչ պիտին գանձք և փառք,
 Ոսկի, արծաթ ժանգահարք,
 Ե՛յն ինչ ուսմունք և արհեստք,
 Զմարդն առնեն միայն մարդ:

(*) Ինչպէս հաղորդուած Տփղիսու Ա. Կարապետ եկեղեցւոյ միաբան Արժ. Յոյ հաննէս քահ. Տէր Զակովբեան այս երգը գրել է Տփղիսոյցի հանդուցեալ հիկոզոս: Տէր Շմաւոնեան ի հանդէպ Ա. Քաղեաթեանցի « Կոթոսայէմ Աթոնաս » վերնադրով բանաստեղծութեան. երկու բանաստեղծութիւններն էլ հրատարակուած են 1847 թ. Ապրիլի 12 ին Կովկաս շաք լրագրի 15 համարում: